

ת"פ 2511/11/13 - מדינת ישראל נגד ר ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2511-11-13 מדינת ישראל נ' ג
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד פלד

המאשימה

נגד

ר ג

ע"י עו"ד לאה סיגלר

הנאשמת

הכרעת דין

כ ל ל י

1. התביעה מייחסת לנאשמת עבירה של תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. התביעה טוענת כי ביום 25.8.13 סמוך לשעה 01:37 ברחוב ... בתל אביב, על רקע וכוח על גניבת מזוזה על ידי הנאשמת ממשקוף דירתו של ש ה (להלן: "המתלונן") שהיה בעבר בן זוגה, תקפה אותו הנאשמת בכך שבעטה באזור חלציו, סטרה לו בפניו והכתה אותו.
התביעה טוענת כי כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בדמות חבלה ביד ימין, שריטות באזור צלעות צד שמאל.
3. הנאשמת מאשרת כי היתה תקרית אלימה באותו לילה אך טוענת כי היא הותקפה על ידי חברתו של המתלונן בשעה שהמתלונן אוחז בידיה.

מהלך הדין

4. המתלונן שמעון הרוש מסר בעדותו כי בליל האירוע הוא חזר בסביבות חצות לביתו עם חברתו הגב' מ. זמן מה לאחר מכן שמע דפיקות חזקות בדלת וסבר כי הנאשמת שהיתה בעבר חברתו דופקת בדלת. המתלונן ירד לרחוב אך לא איתר את הנאשמת. הוא עלה שוב לדירתו וגילה כי המזוזה בדלת דירתו נעלמה.

5. המתלונן ירד שוב עם חברתו והבחין בנאשמת ברחוב. הוא ביקש ממנה להחזיר לו את המזוזה החל ויכוח ובמהלכו הנאשמת תקפה אותו וקרעה את חולצתו. בהמשך היתה תקרית בין הנאשמת לחברתו והוא הפריד ביניהם.

6. הודעתה של הגב' מ חברתו של הנאשם הוגשה בהסכמה. בהודעה הקצרה שנמסרה באנגלית נחקרה החברה בגין חשד שתקפה את הנאשמת. העדה ציינה כי היו דפיקות חזקות בדלת ביתם אחרי חצות וכן ציינה כי המתלונן הציע לה ללכת לבית הנאשמת.

בדרך הבחינו בנאשמת היתה שיחה על מזוזה, הנאשמת שאלה את המתלונן אם הוא יוצא "עם הזונה הזאת" והתנפלה עליה ומשכה בשערותיה. היא נשכה אותה כדי להשתחרר ממנה. בהמשך המתלונן הפריד ביניהם.

7. הנאשמת מסרה בהודעתה שנמסרה זמן קצר מאד לאחר התקרית (ת/1) את הפרטים הבאים:

היינו זוג 11.5 שנים היו עליות וירידות "הוא בגד בי אין ספור פעמים ואני עליתי על זה....". הנאשמת ציינה כי סיפקה למתלונן בחורות "....ורק רציתי שירד ממני...." "....הבאתי לו בחורות במהלך השנים לצורך מין אני גם צילמתי אותו בעת יחסי מין עם אחרות וזה לא הפריע לו....".

8. בהמשך מסרה הנאשמת כי המשיכה להפגש עם המתלונן עד בפברואר 2013. לגבי האירוע מסרה הנאשמת **"...עשיתי הליכה ברחוב...ראיתי את שניהם יחד והוא אמר לי "....תביאי את המזוזה שגנבת את לא מתביישת". אמרתי לו שהוא לא יכול לדבר על דת כי הוא לא חי לפי ההלכה אתה חי עם גויה "....ואז נוצר ויכוח קולני בינינו ואז הוא תקף אותי יחד עם הפיליפינית. הפיליפינית נשכה אותי ביד ימין (החוקר ראה את סימן הנשיכה) משכה לי בשיער והיא נתנה לי בעיטות ואז הוא תפס אותי ואמר לה NO NO NO היא קיללה אותי רבות ואז הפיליפינית קרעה לו את החולצה".**

9. בחקירתה השניה כעבור שלושה ימים (ת/2) אישרה הנאשמת כי הורידה מדלת המתלונן את המזוזה שלו **"...הוא גם לא ראה מתי זה נלקח....".**

הנאשמת הכחישה כי משכה בשערות של מ התנגדה שיקראו לה החברה של המתלונן ואמרה **"...היא לא חברה שלו היא ידידה".**

היא הכחישה ששרטה את מ ומסרה כי אין לה ציפורניים. בהודעתה מסרה הנאשמת כי הנאשם נכנס לדירתה ולקח בלי הסכמתה דברים רבים. הנאשמת מסרה כי מ קרעה את הגופיה של המתלונן.

10. בעדותה בפניי חזרה הנאשמת בקווים כלליים על הדברים שמסרה בהודעתה השניה. הסניגורית הגישה את פרוטוקול הדיון מיום 23.10.13 בבית משפט לענייני משפחה (ס/1). הנאשמת נשאלה אם גנבה את המזוזה מהבית של המתלונן והשיבה "לא גנבתי לך שום דבר".

הערכת העדויות וסיכומים

11. הסניגורית מבקשת להעדיף את גירסת הנאשמת ולזכותה מהעבירה שיוחסה לה בכתב האישום. הסניגורית טוענת כי יש סתירות בין גירסת המתלונן לחברתו וכי השוטר שהגיע לזירה לא הבחין בחבלות אצל המתלונן וכן לא ראה כי הגופיה שלו קרועה.

12. לאחר שבחנתי את החומר שהוגש בתיק זה ואת עדויות העדים, הגעתי לידי מסקנה כי גירסת המתלונן עדיפה על פני גירסת הנאשמת.

13. הנאשמת עצמה אישרה כי גופייתו של המתלונן נקרעה אולם טענה כי החברה שלו היא זו שקרעה אותה.

החברה מסרה גירסה רק על התקרית בינה לנאשמת היא אישרה כי נשכה אותה כפעולה של הגנה עצמית.

בגירסתה הראשונה הנאשמת כלל לא הזכירה כי היתה בבית המתלונן אחרי חצות ודפקה בדלת, היא ניסתה ליצור את הרושם שהיה מפגש מקרי ביניהם ברחוב. הנאשמת אישרה כי המתלונן הפריד בינה לבין חברתו.

14. גירסתה של הנאשמת לעניין המזוזה היא מוזרה. בהודעתה הראשונה היא מסרה שלקחה את המזוזה כיוון שהמתלונן לא חי בהתאם להלכה. דבריה לגבי מהות היחסים ביניהם לא ממש מסתדרים עם חיים בהתאם להלכה. גם דברי הנאשמת בבית המשפט לענייני משפחה באותו עניין הם לפחות אמת חלקית.

15. אני מאמין למתלונן כי הנאשמת תקפה אותו ברחוב מתוך קינאה וגרמה לו לפגיעות שצוינו בכתב האישום. פגיעות אלה תועדו בתמונות ופורטו בעדות המתלונן.

16. סוף דבר - הנאשמת מורשעת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.